

Lucia Catană: educație și formare profesională:

- Colegiul Național „Ferdinand I” Bacău - Științe Sociale - 1999 - 2003
- Universitatea Al. I. Cuza, Iași - Facultatea de Drept - 2003-2007
- Seminar de Turism Online - TMG Reisen , București - februarie 2015
- Colegiul „Mihai Eminescu” Bacău - nivel postliceal „Asistent medical generalist” - 2015 - 2017
- Universifly Flight Attendant School, Cluj - Curs formare Însoțitor de bord - martie 2017.

1. Cât de ușor sau greu este în zilele noastre pentru un tânăr să aleagă un traseu profesional, și cine crezi că ar trebui să intervină în sprijinul luării acestei decizii?

Când ești tânăr simți că ai toată lumea la picioare și că ai putea face orice. Este greu să te hotărăști la o singură variantă care să-ți definească viața, e ca și cum ai face de toate și ai impresia că ești excelent în toate. Este destul de greu să alegi o singură cale, parcă nici una nu este îndeajuns de bună pentru micul geniu care crezi că ești. Cred că persoanele care te pot îndruma sunt părinții, însă nu toți părinții își au temele făcute și riscă să le insuflă odraslelor toate visele lor nerealizate și cumva îi obligă să urmeze o cale pe care și-ar fi dorit-o ei de fapt, dar pe care nu au avut curaj să o urmeze. Tocmai de aceea profesorii din liceu au și ei o sarcină foarte importantă, păcat că nu le este recunoscută. Rolul lor este de a descoperi înclinația deosebită a unui tânăr spre ceva, de a-l îndruma, de a-i informa pe părinți, de a-i insufla curaj tânărului nedumerit, dar mai ales *de a-l ancora în realitate și a-i explica aplicabilitatea talentului său*. N-ar fi rău ca profesorii să fie și ei instruiți în acest aspect, în aplicabilitatea a ceea ce predau, mai exact ce pot face tinerii cu informația predată în viața de zi cu zi și cum o pot valorifica.

2. Cum ai defini traseul tău profesional până în acest moment, ai avut o direcție clară, sau a fost o zonă de tatonări și descoperiri pe parcurs?

Traseul meu profesional nu a fost clar, nu am avut o direcție precisă, nu am avut nici un moment până acum în care să spun „gata, asta e, mi-am descoperit vocația, rămân aici”. Pentru mine călătoria nu se va termina niciodată, voi continua să învăț și să descopăr. Ce e drept, am ajuns într-un loc care mă face să fiu mândră de mine, un domeniu care mi se potrivește și care mă împlinește. Însă călătoria nu se termină niciodată, mereu am vrut să încerc mai mult, să descopăr mai mult, nu am rămas într-un loc care mă limita sau care nu mă definea. Ideea e să găsești ceva care te reprezintă ca persoană, să faci bine ceea ce faci fără să simți că depui un efort consistent pentru asta. Dacă mai ești și plătit pentru asta, atunci e formidabil.

3. *Aproape toți tinerii în ziua de astăzi își doresc să facă o carieră, cum privești tu acest concept, și care crezi că sunt coordonatele pentru a „face carieră” sau a „avea o carieră de succes”?*

Cum am spus, toți tinerii sunt ambițioși, își doresc ceea ce văd prin filme. Nu cred că toată lumea e născută să facă o carieră, nu suntem toți genii și e în regulă să fie așa. Până la urmă fiecare își are rolul lui în societate, fie el de director al unei multinaționale sau de mecanic. Societatea le găsește de lucru ambilor, e nevoie de amândoi pentru buna funcționare a lucrurilor. Coordonatele pentru a avea o carieră de succes, din punctul meu de vedere, implică determinare, susținere (financiară, educațională, morală) și un strop de noroc. Degeaba le ai pe toate dacă nu ești unde trebuie, când trebuie. Nu este imposibil de realizat, este un drum ca oricare altul, însă dacă ți-l dorești trebuie să ți-l asumi, nu va fi mereu roz. Și orice ai face, nu te lăsa descurajat.

4. *Au existat mentori, persoane care ți-au spus că ai fi mai „potrivită” pentru o anumită zonă profesională/profesie?*

Au existat multe persoane care m-au inspirat spre o anumită direcție la un moment dat, persoane pe care le admir și cărora nu le-am spus-o niciodată: tata în primul rând, apoi profesorul meu de muzică - Dl. Dabija, doamna Frunză - instructoroa mea de nursing, Dl. Prof. Salahoru - dirigintele meu din liceu, Dl. Striblea - profesorul de „Teoria Generală a Dreptului”, Cătălin Chelaru - instructorul meu de tango, Dl. Căpușan - instructorul de „Teoria Zborului”, Adina Dragoescu - instructoroa de Proceduri la conversia companiei de aviație pentru care lucrez, prieteni, colegi, sora mea, de la fiecare am luat câte ceva. Însă nu cred că am întâlnit mentorul absolut care să-mi dea ideea de aur și să mă pună pe un drum anume. *De la fiecare am luat ce a fost mai bun, asta e și ideea, nimeni nu-ți dă răspunsul clar, trebuie să-l găsești în tine.*

5. *Știu că, te-ai aflat în situația în care după un an de studii în domeniul asistenței medicale, ai luat decizia de a întrerupe, ce anume te-a determinat să o faci, și cum au „primit” familia ta și cunoscuții decizia ta?*

„Asistența Medicală” e un domeniu care îmi place foarte mult, nu m-a speriat, din contră, cât timp l-am studiat mă făcea să vreau să aflu și mai mult. Nu m-au îndepărtat nici condițiile din spital care sunt cum sunt, nici pacienții, care, în suferința lor, tot îmi răspundeau la zâmbet, nici cadrele medicale, care, deși se spun atâtea lucruri rele despre ele, sunt niște oameni extraordinari care s-au purtat exemplar cu noi stagiarele (cel puțin cât am stat eu în preajma lor, aproximativ un an și jumătate). Ce m-a îndepărtat de acest domeniu, și poate că am fost slabă, a fost conducerea școlii - în ultima vreme ni se impuneau tot mai multe lucruri menite să ne omoare motivația parcă, lucruri mici care ne dărau moralul și care nu aveau nici o legătură

cu ideea de ansamblu. Era ca și cum mă întorsesem în timp într-o școală conservatoare și limitativă. Am trecut prin multe școli până acum, însă în nici una nu m-am simțit atât de mică și de neputincioasă ca aici. Poate mă înșel, poate acest sistem funcționează perfect și pur și simplu nu mi s-a potrivit mie. Apoi s-a întâmplat ca familia mea să facă un fel de intervenție cu mine și să mă îndrume spre domeniul în care lucrez acum. M-au susținut la fiecare pas și în trei luni deja zburam, totul s-a întâmplat foarte repede. Cumva m-au făcut să nu-mi pară rău deloc de schimbarea făcută. Iar școala din Cluj, o plăcere, o școală cum ar trebui să fie toate - deși aveam program de la 9-10 dimineața până la 8-9-10 seara, nu simțeam că mă obosește, era o atmosferă de prietenie, de acceptare, de motivație, de drag de ceva. Acolo chiar am prins drag de aviație.

6. *Cât de important este să te reorientezi, atunci când simți că nu ești în locul potrivit structurii tale temperamentale, intereselor și valorilor tale?*

Consider că este foarte important să ai curaj să te reorientezi dacă simți că ceea ce faci nu te reprezintă, altfel te vei plafona în ceva care te va ofili înainte de vreme. Și poate te va împlini material, însă îți va știrbi creativitatea iremediabil, te va transforma în cineva care de fapt nu ești, îți va naște frustrări pe care ți le vei vărsa pe cei apropiați și ușor ușor totul se va dărâma. E foarte important să ai curaj să îmbrățișezi schimbarea. Dacă nu era așa, încă am fi trăit în peșteri.

7. *Ulterior, ai ales o nouă rută profesională total diferită, ce factori au stat la baza alegerii acesteia, și care au fost pașii concreți pentru a putea profesa?*

Unul din factorii care au stat la baza alegerii unui domeniu cu totul și cu totul diferit față de tot ce făcusem până atunci a fost dorința de schimbare, o nouă poveste, un nou drum. Niciodată nu am epuizat vreo poveste, nu am lăsat-o să mă acapareze iremediabil dacă nu m-am regăsit în ea. M-am documentat destul de mult până să fac pasul, aveam destul de multe informații începând cu ideile de bază până la cele mai mici detalii din interior. *E bine să te informezi direct de la sursă când alegi un domeniu de activitate, să ascuți ce spun cei care lucrează deja acolo și să încerci să vizualizezi dacă ți s-ar potrivi sau nu.* Pașii concreți pentru a putea profesa, ei bine, cel mai important e asumarea, trebuie să mergi la sigur când alegi ceva, să nu ai îndoieli că nu vei reuși. Apoi îți trebuie un pic de susținere financiară (nu exagerată, comparativ cu anii de cheltuieli într-o facultate, în acest caz a fost chiar accesibil). Apoi îți trebuie timp și dedicare, nu există jumătăți de măsură, nu există „hai că fac și asta și asta și un pic din asta în timp ce fac asta”, nu!, trebuie să fii acolo cu totul dacă vrei să excelezi. Alte elemente necesare: să fii deschis, să fii sincer, să fii prietenos, să absorbi informațiile din jur și să știi să le filtrezi în așa fel încât să ți le însușești. Îți va fi mult mai ușor la interviu, vei fi o persoană pregătită și nu te vei bloca. Dar ca să enumăr totuși pașii concreți, a fost așa: înscrierea online la școala de

formare, 3 săptămâni și jumătate de cursuri intensive și examene, simulator inițial (= parte practică de aplicare a procedurilor - tot în Cluj), interviu la compania de aviație, examene la AACR (Autoritatea Română de Aviație Civilă) București, conversia făcută pe tipurile de avion la compania de aviație angajatoare și examene (5 zile la București), simulator la Tuzla, 4 zboruri de training cu instructor, Line Check (= un examen practic și teoretic în zbor cu instructor examinator), 2 zboruri de familiarizare, după care „Bine ați venit la bord!”.

8. Care sunt abilitățile de bază pentru a profesa în acest domeniu (top 5 skills) și ce îți place cel mai mult să faci?

Top 5 skills: limba engleză vorbită și citită fluent (foarte multe manuale și examene sunt în limba engleză), condiție medicală excelentă, lucru în echipă, prezență agreabilă, disponibilitate. Ce îmi place cel mai mult să fac este să aduc un zâmbet celor din jur (pasageri sau colegi), fie prin rezolvarea vreunei situații, fie prin detalii mici. Și îmi place să fiu standard, încă lucrez la asta, e mult mai simplu să-ți faci job-ul când știi foarte bine ce ai de făcut și cum. Totul se învață, iar eu am avut norocul să lucrez într-un colectiv care m-a ajutat foarte mult în procesul de învățare și adaptare.

9. Care ar fi sfatul pe care i l-ai oferi unui adolescent de clasa a XII-a care vrea să urmeze o anumită profesie, ce ar trebui să știe despre aceasta?

În primul rând să aibă curaj să ia contact cu mai multe domenii de activitate, să exploreze, să ia exemple de la oamenii din jur și să le asculte poveștile, să iasă din hotare să vadă cum trăiesc și alții, să nu rămână blocați în ceva doar pentru că e practic sau comod. Să renunțe la lucrurile care le limitează adevărata menire și să lupte pentru ceea ce le place să facă cu adevărat. Când faci ce-ți place nu te obosește, din contră, îți dă energie să devii și mai bun. Odată setată o direcție, să se informeze foarte bine prin toate mijloacele, mai ales prin persoanele care deja lucrează în domeniul respectiv.

10. Cum este „omul” Lucia, dincolo de job, hobby-uri, alte activități, proiecte în care ești implicată?

Îmi place să citesc, deși nu o fac atât de des pe cât mi-aș dori. Îmi place să scriu, îmi place fotografia și mai presus de toate, îmi place tango-ul argentinian. Nu excelez în nici una, însă nici nu trebuie, le las să curgă prin mine atât cât sunt în stare să le duc. Cu tango am descoperit o întreagă comunitate în oraș și în afara lui de la care am învățat foarte multe, nu doar despre tango. Aștept cu nerăbdare fiecare festival, fiecare regăsire, fiecare îmbrățișare.

11. Faci ceea ce îți place în acest moment, și cât de important este acest lucru?

În acest moment fac ceea ce îmi place. Mi-aș dori ca viața mea să rămână blocată în acest moment, însă mă cunosc, știu că nu se va întâmpla asta. Călătoria de abia a început.

12. Ce îți dorești pentru anul 2018, din punct de vedere profesional?

Pentru anul 2018 îmi doresc să perfecționez ceea ce fac deja. Deocamdată îmi este bine în compania pentru care lucrez, sper ca acest lucru să continue cât mai mult. Poate la un moment dat îmi voi dori să fiu promovată, însă mai am de învățat până atunci. Nu am gânduri să plec de aici curând, sper ca și ei să gândească la fel.

